

Григорій Сковорода

**Сад божественних
пісень
Афоризми**

Григорій Сковорода

**Сад божественних
пісень. Афоризми**

«Мультимедійное издательство Стрельбицкого»

Сковорода Г. С.

Сад божественних пісень. Афоризми / Г. С. Сковорода —
«Мультимедийное издательство Стрельбицкого»,

До книги увійшла збірка «Сад божественних пісень» — неперевершені вірші Григорія Савича Сковороди, самобутнього мислителя XVIII сторіччя, музиканта та педагога, родоначальника російської релігійної філософії. Вислови Сковороди з різних його творів здобули популярність, з них складено чимало збірок афоризмів. Деякі влучні афоризми, що вийшли з-під пера цієї дивної людини, також представлено на сторінках цієї книги. Твори, з яких складається «Сад божественних пісень», можна назвати лірико-філософським щоденником, на сторінках якого відобразилися роздуми, настрої, релігійний досвід та прагнення Григорія Сковороди. Філософ зауважував, що його «Сад» проріс із того зернятка, що посіяно Священним Писанням.

© Сковорода Г. С.
© Мультимедийное издательство
Стрельбицкого

Содержание

Сад божественних пісень	5
Пісня 1-ша	5
Пісня 2-га	7
Пісня 3-тя	8
Пісня 4-та	9
Пісня 5-та	10
Конец ознакомительного фрагмента.	11

Григорій Савич Сковорода

Сад божественних пісень. Афоризми

Сад божественних пісень

Пісня 1-ша

Складена 1757 року на цю силу: «Блаженні непорочні в дорозі, що ходять законом Господнім»¹.

Боїться народ зійти гнить у гроб
І впасти в жереб нещасний,
В якому вогонь незгасний.
А смерть є свята, зло певне стопта,
Зведе навіть війни в спокій.
О смерть ця свята!
Коли совість в тебе чиста, не страшний Перун огнистий, ні!
Пекла вогнем він не палить,
А має життя райське, хвалить.
Гріхи смерть народять – живу смерть наводять,
Із смерті – ад; тлить душу глад.
О люта смерть та!
Блажен, о блажен, хто з перших пелен
Себе присвятив Христові,
День-ніч в його мислить слові,
Взяв іго благее, ярмо взяв легке,
До того звик, до цього навик —
Це жереб святий!
Солодке це визнавши, впасти не зможеш в мирське й пропасти, ні!
В горі й біді не скучить,
Ні меч, ні вогонь не розлучить —
Все сладість розводить, на серце не сходить,
Хіба тому, знати кому
Скус далось дорогий.
Життя ти, – Христе, за мене вмер теж!
Мав початки дати швидко
Літ моїх, а дав послідки,
Зітри серця твердість, вогню пали щедрість;
На смерть марноті і злomu в житті
Живу тобі, мій світ!
Коли ж від гріхів воскресну, вдягну я плоть небесну,
Ти в мені – в тобі вселюся
І солодкого нап'юся,
З тобою в бесіді, з тобою в совіті,

¹ Псалтир, СХІХ – 1

Сонце зайде, сонце зійде —
Це вік злотих літ!

Пісня 2-га

Із цього зерна: «Що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде на небі» ².

Залиш, о дух мій, скоро всі землянії міста!
Зійди, мій душе, в гори, де правда живе свята,
Спокій де, тишина царюють з відвічних літ,
Країна де вабна, де неприступний є світ.
Залиш печалі світу и марнотність мирських діянь!
Щоб в небо возлетіти, хоч на хвилю чистий стань!
Де Господь Яковий ³ є, де не вечірня зоря,
Ангелів рід встає – вид його священний зрять.
Це сілоамські води! ⁴ З очей полуду омий,
Тут тіло змиє нагода – до небес лети мерщій!
Бо серцем хто брудний, не може Бога уздріть
И до місць отих земний не здолає долетіть.
А душу лиш тілесним не можна задовольнити,
Вона лише небесним смутком хоче наситити,
Як в море річка мчить, так сталь до магніту пливе,
До гір вогонь тремтить, так дух до Бога зір рве.
Кинь світ цей злотворний. Він завжди є темний ад.
Хай летить геть ворог чорний, в горній підіймися град.
Хоч по землі йдеш ти, поселись на небесах,
Павло так вчить святий ⁵ тебе в чистих словесах.
Спіши на вічну радість, крильми розуму вдягнись,
Ти там обновиш радість, як орел, підеш у вись.
О триблаженна стать! А найбільше словеса!
Їх-бо в розум може взять, хто побув у небесах.

² Євагеліє від Матвія, XVI – 19.

³ Де Господь Яковий... – Яків – один із так званих патріархів єврейського народу; за Біблією, Бог дав йому славу, якої ніхто не знав, і зволив називати себе Богом Ізраїля та Богом Якова. З Якова коліна, вважається, вийшов Ісус Христос.

⁴ Сілоамські води – джерело, що витікає із скелі Сілоам, води якого вважалися священними.

⁵ Павло так вчить святий... – Ідеться про біблійного апостола, автора численних послань – Павла. Жив у I ст. н. е.

Пісня 3-тя

Із цього сімені. «Нехай земля вродить траву, ярину» ⁶. Або: «І як трава молода, розцвітуть ваші кості» ⁷.

Весна люба, ах, прийшла! Зима люта, ах, пройшла!
Уже сади розцвіли й солов'їв навели.
Геть, печале, геть відсіль! Не нівеч ти красних сіл!
Біжи собі в болот, у підземні ворот.
В пекло повертай назад! Не для тебе рай і сад!
Душа моя процвіл, радості мені дала.
Щасний той і без утіх, хто подужав смертний гріх.
Душа його – Божий град, душа його – Божий сад.
Завжди родить сад квітки, завжди плід згина гілки,
І весною все пахтить, – листя тут не облетить.
Боже мій! Це ти – мій град! Боже мій! Це ти – мій сад,
А невинність – то мій квіт, мир, любов – ото наш плід.
Бо душа моя верба, ти для неї, як вода,
Буду жить на тій воді, втіш мене у цій біді.
Я нічого не боюсь, лиш гріха я стережусь,
В мені вбий усякий гріх – це є ключ моїх утіх!

⁶ Буття, I -11.

⁷ Книга пророка Ісаї, LXVI – 14.

Пісня 4-та

Різдву Христовому з цього зерна: «З нами Бог, розумійте народи», тобто «Дихнув ти був духом своїм»⁸. «Бог сина свого однородженого послав у світ, щоб ми з нього жили»⁹.

Ангели, знижайтеся, до землі спускайтеся,
Бог, що сотворив нам віки, живе нині з чоловіком,
Станьте з хором, всім собором,
Веселився, адже з нами Бог!
Це час наближається! Це син посилається!
Це літа прийшла кончина. Це Бог посилає сина.
День приходить – Діва родить.
Веселіться, адже з нами Бог!
Звіщений пророками, отчими нароками,
В останнім буде літі, це є в Новім Заповіті.
Дух свободи нас в нас родить,
Веселпся, адже з нами Бог!
Даниловий каменю!¹⁰ Із купини пламеню!¹¹
Несічений одпадаєш! Вогнем сіна не спалюєш.
Це наш камінь! Це наш пламіль.
Веселіться, адже з нами Бог!
Рости, благодавче наш, новий ходотавче наш!
Рости, щоб міг повстати – і попалиш супостати.
Світ даремний, хоч спасений.
Веселімся всі, адже з нами Бог!
Ми ж тобі, рожденному, гостеві блаженному,
Серия всіх нас розчиняєм, у дім духа запрошаєм.
Пісень співаєм і гукаєм:
Веселімося, адже з нами Бог!

⁸ Вихід, XV – 10.

⁹ Перше послання апостола Івана, IV – 9.

¹⁰ Даниловий каменю!... – Данило (Данил, Даниїл) – біблійний персонаж, пророк, йому належить одна із книг так званих «малих пророків».

¹¹ Із купини пламеню! – Це так звана неопалима купина – кущ, який не горить і не згоряє; у вигляді цього куща, за біблійною легендою, Бог з'явився Авраамові.

Пісня 5-та

Різдву Христовому. Із цього зерна: «І породила вона свого первенця та, і його сповила, і до ясел поклала його»¹².

Тайна явна і преславна!
Це – вертеп замість небес!
Діва, херувимів пання,
Із престолом вишнім днесь.
Тут у ясла і поклали

¹² Євангеліє від Луки, II – 7.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.